

direktoratet. Endelig har man forhøjet den afgiftslettelse for mindre bryggerier, som blev fastsat i ølbeskatningslovene af 1. april 1922 og 1. maj 1923.

Fra *papirbeskatningen* undtager loven papir, som anvendes til trykning af *årbøger med videnskabeligt stof*.

Endelig er der foretaget nogle ændringer i lov nr. 25 af 31. januar 1946 om *omsætningsafgift af motorkøretøjer*, hvorefter det tillades at befordre flere end 2 personer med *vareautomobiler*, der er afgiftsberigtiget med halv afgift, og hvorefter også varemotorcykler kan afgiftsberigtiges med halv afgift med den virkning, at de må anvendes til persontransport efter nærmere fastsatte regler. Bestemmelserne herom, der ikke er tidsbegrænsede, indføjedes i loven efter indstilling fra motorkommissionen.

Det folketingsudvalg, der fik sagen til behandling, indstillede — med undtagelse af *retsforbundets* repræsentant — lovforslaget til vedtagelse med de nævnte lempelser, herunder dog ikke afgiftslempelsen for *luksusøl*, som finansministeren stillede ændringsforslag om til 3. behandling.

Udenfor betænkningen stilledes fra *kommunistisk* side et underændringsforslag, hvorefter papirafgiften helt skulle bortfalde. Dette forkastedes, mens de øvrige ændringsforslag vedtoges uden afstemning.

Med de nævnte ændringer vedtoges lovforslaget i begge ting med de øvrige partiers stemmer mod retsforbundets og kommunisternes.

I folketingsudvalgets betænkning anføres, at udvalget har drøftet kommunernes andel i omsætningsafgift af stærke drikke i henhold til § 21 i lov nr. 537 af 31. oktober 1946. Ministeren har lovet at overveje en ajourføring af det i loven fastsatte fordelingsgrundlag.

I tilslutning hertil skal anføres, at udvalgets ordfører ved lovforslagets 2. behandling nævnte, at man under forhandlingerne om ølskatten også havde været inde på „spørgsmålet om at *forhøje den almindelige omsætningsafgift på stærke drikke*, den, som omfatter ikke alene øl, men også spirituosa, og *samtidig nedsætte den ekstraafgift, der falder på de samme varer, når de nydes på restauranter*. Hensigten hermed skulle være at indsnævre spændvidden i prisen mellem en almindelig købmandsbajer og en restaurationsbajer for at komme det efter sigende meget omfattende „smugdrikkeri“ til livs. Der har været klaget meget stærkt overfor udvalget fra hotelværter og restauratører over den uheldige praksis, der har udviklet sig. Der er dog ikke foretaget nogen ændring